

Forklaring derover, vil det jo fra hans Side kunne opnaaes, hvis Finantsministeren iøvrigt troer at kunne indlade sig paa en saadan, dersom han maatte stille en særlig Forespørgsel om det berørte Punkt.

Westenholz: Jeg skal blot tillade mig et Par Ord, med Hensyn til at den ærede Finantsminister har tilbagevisti en Uttring af mig, idet jeg sagde, at Ministeriet havde vlist sig sunkent ved denne Sag. Jeg tør paastaae, at naar Sagen engang foreligger, vil man see, at hvad der endnu slet ikke er skeet, kunde være udrettet i een Maaned, og at man saaledes vistnok er berettiget til at sige — for at bruge det mildeste Udtryk — at Ministeriet har vlist sig „sunkent“ ved dette Anliggende. Jeg har aldrig klaget over, at Ministeriet har skrevet for lidt, tværtimod det har skrevet for meget.

Finantsministeren: Ja, den ærede Folkethingsmand kan antage, at der kunde være skeet en heel Deel Andet, hvilket maaskee kan have sin Grund i den Stilling, hvori han personlig staaer til Sagen og den Varme, vi vide han altid har næret for den, idet en af de Mænd, som har villet indlade sig paa Forsøget — og med hvem man ogsaa gjerne vilde have aabnet Forhandlinger, hvis de ikke allerede vare fremskredne temmelig vidt med den af mig Nævnte — er en Entrepreneur, med hvem den ærede Folkethingsmand har staaet i Forbindelse, og for hvem han gjentagende Gange har henvendt sig til Ministeriet. Jeg skal meget gjerne indrømme, at der vist fra den ærede Folkethingsmands Side er vlist al mulig Varme for at fremme Sagen, men det maa paa den anden Side heller ikke miskjendes, at Finantsministeriet dog ikke ret vel, da det allerede havde indledet Forhandlinger med den af mig oftere nævnte Newall, mod de vedkommende Autoriteters udtrykkelige Erklæringer kunde afbryde disse, for at forsøge nye Aabnede med en Anden.

Westenholz: Jeg har ikke ønsket eller kunnet ønske, at man skulde afbryde de begyndte

Underhandlinger; jeg finder det tværtimod respektabelt, at Regjeringen har holdt sig til den Mand, som først tilbød sig. Han kom imidlertid i October forrige Aar og da 5 Maanedere vare hengaaede; og der ikke var skeet Noget, kom jeg med mit bestemte Tilbud. Jeg anseer det iøvrigt for saare heldigt, at jeg veed Besked med den hele Sag; thi ellers havde den maaskee hvilet endnu som for 3 Maanedere siden.

Finantsministeren: Jeg skal blot gjøre den Bemærkning, at jeg ikke kan meddele Oplysninger om Forhandlingerne i October forrige Aar, da de ikke ere mig bekjendte.

M. Sage: Jeg indrømmer, at det høist interessante Foredrag, vi have hørt af den ærede Finantsminister, indeholder en Mængde Datuer, men det forekommer mig, at vi aldeles ikke ere videre paa det Rene med, hvorvidt denne Telegraphsag, dette meget vigtige Anliggende, er blevet behørigt fremmet eller ikke. Jeg vil derfor haabe, at jeg nu har flere af de ærede Medlemmer for mig, naar jeg spørger den ærede Finantsminister, om han ikke i disse Dage, saasnart skee kan, vil fremlægge for Thinget en Afskrift af samtlige Forhandlinger, Telegraphvæsenet betræffende, saavel hvad angaaer den overjordiske som den underjordiske, fra den Tid af, han tiltraadte Ministeriet. Naar den ærede Minister anfører, at det ikke hører under denne Sag at omtale den „Begyndelse“ af Penge, som er kommen for paa et andet Sted, saa tør jeg antage, at jeg ikke har været udenfor Ordenen, siden den høitærede Formand ikke har mindet mig derom. Jeg har ogsaa troet, som af mig udtalt, at dette Pengespørgsmaal muligen kunde staae i Forbindelse med nærværende Sag. I ethvert Tilfælde kan jeg ikke ansee det for ganske rigtigt, at den ærede Minister af en saadan Grund vil slyde fra sig en Forklaring om en saadan Gjenstand, selv om der skulde være formelle Indvendinger at gjøre, og derimod opfordre mig til at komme med en særlig Forespørgsel om denne Sag, naar han heri Thinget kunde benytte denne Leilighed til at give den Forklaring, som han